

Г-н Аурел Илие, министър на Министерството на горите, водите и защитата на околната среда на Румъния, пред в. "Утро":

"Не един друг да се сочим с пръст, а трябва да се захванем с работа"

— Г-н Илие, какви мерки предприема румънското правителство за ликвидиране на екопроблема в района Гюргево — Русе?

— Засега правим всичко възможно да го решим благоприятно. Но действията по него имат два аспекта. Първо, няма да допуснем възобновяване на работата на Завода за епихлорхидрин, преди да сме се уверили, че производството на този химически продукт не замърсява околната среда. Второ, ако искаме постепенно да се освободим от този проблем, трябва за най-кратко време да изработим с българската страна съвместни програми за технологично преоборудване на съществуващите мощности. Това се отнася и за българските замърсители, и не само за въпросния химкомбинат "Верила", а и за другите съществуващи заводи по Долен Дунав, разположени на двата бряга на реката. Ако успеем с тези програми да убедим Европейската общност, то сигурно ще получим и голяма част от необходимите за целта средства.

— Миризмът на хлор

обаче не дава мира на русенци...

— Заявявам ви най-отговорно, че заводът за епихлорхидрин наистина не работи, целият комбинат впрочем е в процес на обновяване. Вижте, трябва и ние, и вие заедно да променим менталитета на хората, които живеят на двата бряга на Дунава, отнормо замърсяването.

— Ръководството на „Верахим“ преди време обяви, че заводът ще бъде пуснат в редовна експлоатация в периода 20—25 октомври т.г. Тази дата мина, сега какво?

— Не знам кой е казал това, но ми се струва, че е било само като нечие желание. Защото периодът на технологичната реконструкция ще трае дълго, много дълго — с години.

— До кога?

— Сложно е да се отговори съвсем точно, но цялостното обновяване ще отнеме може би десетина години. Впрочем, това се отнася и за реконструкцията на цялостната ни икономика — подмяна на мощности, технологии и т.н. Така че много работа ни чака и нещата не са толкова прости...

— Вие посещавате често Гюргево. Да? Тогава кажете забелязали ли сте разлика във въздуха, когато заводът работи и когато не действа?

— Не, дори и когато мощностите действат, нищо не се усещаше.

— Русенци сигурно ще се озадачат от Вашата констатация, но какво да се прави? Да не би тогава в Гюргево да имате други замърсители на въздуха?

— Не, други замърсители в този румънски град няма, но вие трябва да ги търсите и във вашия район. Всъщност искам да ви кажа, че не това е най-важно сега. Просто румънци и българи трябва да престанат да се сочат с пръст и да викат „Дръжте виновника!“ Наложително е заедно, рамо до рамо (всеки погледнал първо в своя двор), да заложим основите на една екологична промяна. Промяна, от която се нуждаят всички хора от двата бряга на Дунав.

— Колко време сте министър на това министерство и какво направихте през този период?

— На този пост съм от една година. Не ми е лесно, разбира се, трудно министерство, като се имат предвид натрупаните през годините проблеми, но ето — спряхме химкомбината, започнахме ретехнологизация, за която стана дума...

— Пари имате ли за тази цел? Г-н Попеску, генералният директор на химкомбината, беше казал, че досега сте изразходвали около 400 мил. леи.

— О, не е необходимо да се цитират точни цифри и суми, но ще ви кажа, че в сравнение с България в това отношение ние сме по-добре. Защото за екологични цели годишно от нашия бюджет се заделят около 2,5 процента, а при нас, доколкото зная, тези средства са под един процент. Вие си правете изводите.

— Благодаря Ви, г-н Илие!

Интервюто взе
Йордан ЙОРДАНОВ